

Hr. Krarup siger, at man aner en hensigt. Han siger ikke videre hvilken hensigt. Men der er en hensigt med det her. Det er der virkelig, men den er ikke gedulgt. Den er lige netop, hvad der står, nemlig at få markeret sprogligt i vores grundlov, at Danmark er et folkestyre. Det er egentlig det, der er hovedsagen for mig i det her.

Jeg betragter det som en grundskavank i den nuværende grundlov, at det ikke står der, at man ikke, da man gik fra absolut monarki, valgte at sige, at man gik over til noget, der hed folkestyre, men at man valgte at gå over til noget, som ingen rigtig ved, hvad er, nemlig indskrænket monarki.

Jeg lagde mærke til, at hr. Krarup sagde, at det var en ret betydningsfuld bestemmelse i § 2, sådan hørte jeg det i farten. Det står ikke i noget forhold til, hvad statsministeren sagde, nemlig at den ikke havde – nu håber jeg, at jeg husker det rigtigt – forfatningsretlig betydning. Men det er nu lige meget. Jeg har vænnet mig til, at hr. Krarups polemiske stil altid er krydret af, at han skal have nogle fjendebilleder at nære sig ved, og det er helt i orden.

Men hr. Krarup bruger et argument, som jeg synes virkelig kræver en mere omhyggelig besvarelse, nemlig det her med, at forslagsstillerne jagter den sproglige korrekthed. Det gør jeg, det vil jeg gerne erkende. Når jeg formulerer mig skriftligt, gør jeg mig umage med at formulere mig sprogligt korrekt. Jeg gør mig også umage med efter ringe evne at formulere mig sprogligt korrekt, når jeg holder en tale herfra. Det mener jeg er en god bestræbelse.

Men det her går langt videre end det. Da Folketinget besluttede, at alle 18-årige og alle, der havde fået dansk statsborgerskab, skulle have tilsendt et eksemplar af den danske grundlov, fandt vi det nødvendigt – og det har alle partier sluttet op om – at det, vi skulle sende ud til de 18-årige, ikke skulle være selve grundloven. Det skulle være dette skrift, en læseletudgave af grundloven forfattet af professor Jens Peter Christensen.

Det gjorde vi, fordi vi fandt, at det var en dårlig idé at præsentere de 18-årige for grundloven i sin nuværende sproglige klædedragt. Den er meget svær at læse for unge i den generation, og derfor tyede vi altså til, og det kan man diskutere, at give en nutidig beskrivelse af, hvad der faktisk menes med grundloven. Hvad menes der f.eks. med, at der står i grundloven, at kon-

gen har travlt med at gøre alle mulige ting, mens den politiske virkelighed er, at det har kongen aldeles ikke travlt med, fordi det er noget, der bestemmes andre steder?

Den nuværende grundlov beskriver, som jeg også sagde under behandlingen af det første forslag, et folkestyre i forklædning. Det må ikke udtrykkes direkte, hvad det egentlig er det handler om, nemlig at vi har et folkestyre. Den er iklædt en begrebsverden og et sprogligt udtryk, som stammer fra midten af 1800-tallet. Det er der ikke noget at gøre ved, for to tredjedele af bestemmelserne er vist helt eller næsten uændrede fra dengang. Men vi er altså nødt til at ty til den slags kneb af sproglig korrekthed for at kunne forsvare at sende grundloven ud til de 18-årige.

Derfor er dette spørgsmål om sproglig korrekthed noget, der rækker videre end til en personlig bestræbelse fra min side på at udtrykke mig sprogligt korrekt.

Jeg glæder mig nu til arbejdet i udvalget og håber, at det vil vise sig at være frugtbart.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg kender ikke værre bøger end læseletbøger. De er blottet for sproglig originalitet, styrke og kraft, og det hænger sammen med, at man netop skal være så pædagogisk.

Jeg vil sige, at det barn eller den fremmede, der får vores nuværende grundlov i hånden, fornemmer, at vedkommende er kommet til et land, der har en historie, hvor disse ofte gamle, men meget præcise udtryk har en bestemt baggrund, som fortæller, at det ikke er noget, der er blevet til i går. Det, som er sprogets egentlige betydning, er, at det skildrer en virkelighed, som var der, før vi kom.

Derfor er og bliver det en meget Rinsohvid sprogforståelse, hr. Niels Helveg Petersen har. Det hele er et spørgsmål om en korrekthed, men ikke om det sproglige præg, som historien har givet. Sproget er ikke opfundet i går, sproget er meget ældre end hr. Niels Helveg Petersen.

Jeg brugte tidligere på eftermiddagen billedet med de engelske kåber og parykker, der udtrykker traditionen og på den måde faktisk er med til at skabe et engelsk folkestyre af en vældig styrke. På samme måde gælder det med vores grundlov.